

Jeg husker også hr. Helge Dohrmann og de 6 smedesvende, han havde fundet ovre i Jylland, der kunne bygge den her forbindelse. Vi fandt aldrig ud af, hvem det var, og det var nu godt, vi aldrig fandt ud af, hvem det var. Fremskridtspartiet havde kontrakt med, for det var ikke nogen, vi rigtig kendte. Vi havde da også hørt oppe i Ålborg, dengang den skulle bygges, at der var en smedeforretning, der bød på den borede tunnel, og man spurgte jo så: Er I nu sikre på, at I rammer fra begge sider? Nej, siger den sindige jyde, men så får I to.

Det var samme princip, Helge Dohrmann kørte efter, dengang vi forhandlede om dette her. Og det bedste, vi har gjort i dette Ting, var da, at vi ikke fulgte Fremskridtspartiet. Se bare resultaterne fra Den engelske Kanal. De startede med en udgangseffekt på 48 mia. kr., og hvis jeg ikke tager helt fejl, ligger omkostningerne i dag på omkring 103-104 mia. kr. Det kalder jeg en overskridelse, der vil noget; det er ikke de her småbeløb, som ministeren kan komme med i dag, og som ingenting betyder i det store spil.

Tag de franske motorveje. De var også en drønende succes. De var så stor en succes, at dengang staten skulle overtage en del af dem, skulle man til at pløje dem op, for de var ikke gjort rigtig færdige i dybden.

Jo, jeg kan godt følge Fremskridtspartiets tankegang for statslige byggerier. Det er derfor, Fremskridtspartiet altid stemmer imod motorveje og broer og sådan noget. Så er man på den sikre side.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det var jo helt fascinerende at høre den konservative ordfører tale om, at når noget skal udføres i privat regi, bliver det dårligt lavet. Det må vist drøftes i den konservative gruppe ved lejlighed.

Det, jeg har på hjerte, skal jeg måske vente med til min ordførertale, så bliver den så meget kortere; men jeg kan altså ikke lade være med, eftersom hr. Ole Donner brugte ordet privat – jeg tror, han sagde det i hveranden sætning – at minde hr. Donner om noget, som han faktisk godt ved; hvis han gider rode lidt i erindringskisten, nemlig at jeg, som dengang havde et vist ansvar for de sager, adskillige gange har stået på denne talerstol og udråbt, har skrevet i aviser, har sagt på møder: Værsgo, private investorer! Værsgo, private interessenter! Fremskridtspartiet siger, at I vil bygge den. Kom frit frem!

Der kom aldrig en opringning, aldrig et brev, aldrig et tilbud.

Der har i dette land til denne dato ikke været nogen privat person, noget konsortium, eller hvad det monne være, som har vist interesse for at udføre det arbejde, som nu snart vil vise sig at være til stor lykke for vort samfund og dets borgere. Så det er nok på tide, at hr. Donner tager den plade ud af repertoiret.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Nu siger hr. Arne Melchior, at han gentagne gange har givet tilbudet til de private, sagt, at de bare kunne komme an, og at de kunne få lov at lave det.

At ingen har reageret, kan så skyldes, at hr. Arne Melchior ikke har rettet direkte henvendelse til dem, men bare har skrevet det i nogle af sine almindelige indlæg, og dem tror jeg ikke erhvervsfolk læser med særlig stor interesse. Og hvis hr. Melchior roder i sin kiste, vil han formentlig kunne huske, at f.eks. Deutsche Bundesbank har sagt, at de meget gerne vil finansiere en Fehmernforbindelse.

Der ligger store projekter; jeg tror sågar, at de blev fremsendt til Trafikministeriet, mens hr. Arne Melchior var minister. Men det er ikke sikkert, for det vekslede jo lidt, hvem der var minister, så det er muligt, det er kommet i en periode, hvor hr. Arne Melchior ikke var der.

Til hr. Kaj Ikkast vil jeg sige, at jeg synes ikke, det er småbeløb, ministeren kommer med. Jeg er da ked af, at De Konservative faktisk ønsker, at der skal ske et uheld mere dernede, for at det kan komme i balance, eller hvad det nu hedder.

Det er rigtigt, som hr. Melchior siger, at jeg har sagt det dér med, at privat skulle være lig dårlig, men det vil jeg tro at den konservative gruppe vil drøfte, samtidig med at de drøfter brugerbetalingen på 0 kr. Så har de lidt at tale om.

Og så var der en faktisk fejl i hr. Ikkasts historie fra Aalborg med hensyn til, at »så får I to«. Det væsentlige manglede, men det er tilsyneladende ligegyldigt for de konservative, for den sidste replik var: »Så får I to til samme pris.«

Vibeke Peschardt (RV):

Det er jo svært at være ordfører efter en sådan række blomstrende taler og korte bemærkninger, så jeg vil forsøge at gå tilbage til det, der er det virkelige i det her, nemlig at tale om økonomien i Storebæltsforbindelsen, som SF jo har ønsket vi skal debattere.